



Arrest

nr. 96 149 van 30 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, en X, van onbekende nationaliteit, op 10 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 10 mei 2004 een asielaanvraag in. Hij verklaart op dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen. Deze asielaanvraag wordt op 13 juli 2004 afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal).

1.2. Verzoekers dienen op 6 november 2008 elk een asielaanvraag in. Zij verklaren op dezelfde dag het Rijk opnieuw te zijn binnengekomen. Op 4 april 2011 neemt de adjunct-commissaris-generaal, in

antwoord op de ingediende asielverzoeken, beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten met nummers 64 410 en 64 411 van 4 juli 2011 weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Bij aangetekend schrijven van 6 juli 2011 dient verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.5. Op 2 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissingen waarbij de op 6 juli 2011 en 26 september 2011 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk worden verklaard, na adviezen van een ambtenaar-geneesheer dat kennelijk geen ziektes voorliggen zoals voorzien in § 1, eerste lid van voormeld wetsartikel dat aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Verzoeker stelt tegen de in zijn hoofde genomen beslissing een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.6. Verzoekers dienen bij aangetekend schrijven van 16 april 2012 een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.7. Verzoekers dienen bij aangetekend schrijven van 5 juli 2012 een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.8. Bij arrest met nummer 85 014 van 23 juli 2012 verwerpt de Raad het door verzoeker ingestelde beroep tegen de in zijn hoofde genomen beslissing van 2 maart 2012.

1.9. Op 29 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de op 16 april 2012 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die op 10 september 2012 aan verzoekers ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.07.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen :

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9b1s, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 02.03.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 06.07.2011 en 26.09.2011. Betrokkene, [T. A.], legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 06.07.2011 en 26.09.2011. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 02.03.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand

van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Zij lichten het middel als volgt toe:

“Volledig ten onrechte krijgt verzoeker een weigeringsbeslissing (onontvankelijk) aangaande het verzoekschrift conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt als volgt: [...]

Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoeker ernstig ziek is.

Verzoeker lijdt aan oncologische problemen.

Hij werd hiervoor geopereerd en ondergaat een chemotherapeutische en radiotherapeutische behandeling, alsook een psychotherapeutische behandeling door de zware depressie die hiermee gepaard gaat.

Dat de geneesheer uitdrukkelijk geschreven heeft dat indien de behandeling stopgezet wordt, suicide volgt van verzoeker.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken in casu stelt dat het ziektebeeld van betrokkene ongewijzigd is ten opzichte van het vorig medisch getuigschrift, waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken al een beslissing genomen heeft.

Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoeker evenwel onmogelijk de behandeling in Azerbeidzjan kan volgen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken ook nergens enige motivering heeft verschaft omtrent de behandelingsmogelijkheid in het land van herkomst van betrokkene.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich beperkt tot de stellen van de gezondheidstoestand ongewijzigd is gebleven, zonder te toetsen of betrokkene wel een behandeling kan volgen in het land van herkomst, gezien hij manifest zeer ernstig ziek is, daar hij oncologische problemen heeft en hij een chemotherapeutische en radiotherapeutische behandeling dient te ondergaan.

Dat de stellingname van de Dienst Vreemdelingenzaken manifest strijdig is zowel met artikel 3 EVRM, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, alsook van de motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers. [...]

3.2.1. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke

integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De door verzoekers op 5 juli 2012 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, die aanleiding gaf tot de *in casu* bestreden beslissing, was gesteund op medische problemen van verzoeker. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat op 2 maart 2012 reeds een beslissing werd genomen inzake eerdere aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van de medische problemen van verzoeker en dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is. Er wordt gesteld dat het bij voorliggende aanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift enkel de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker bevestigt en dat bijgevolg de ingeroepen elementen ter ondersteuning van huidig voorliggende aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding duidt dat in deze situatie de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk dient te worden verklaard.

Verzoekers stellen dat verzoeker ernstig ziek is en gaan nader in op zijn medische problematiek. Zij blijven aldus evenwel in gebreke het motief in de bestreden beslissing te weerleggen dat de gezondheidstoestand van verzoeker zoals deze blijkt uit de bij huidig voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf voorgelegde medische stukken ongewijzigd is ten aanzien van de gezondheidstoestand zoals deze reeds werd beoordeeld door verweerder in zijn beslissing van 2 maart 2012. De Raad merkt in dit verband ook op dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker ingestelde tegen deze laatste beslissing bij arrest met nummer 85 014 van 23 juli 2012 door de Raad werden verworpen.

Verzoekers beperken er zich toe te stellen dat verzoeker onmogelijk een behandeling kan volgen in Azerbeidzjan en dat de bestreden beslissing geen motivering bevat over de behandelingsmogelijkheid in het herkomstland. Nu verzoekers evenwel de motivering niet weerleggen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van huidig voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag – in het kader waarvan reeds werd vastgesteld dat kennelijk geen ziekte voorligt die beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk – kunnen verzoekers niet worden gevolgd waar zij voorhouden dat verweerder in het kader van huidig voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf ten onrechte geen onderzoek voerde, of ten onrechte niet motiveerde, inzake de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst.

Een schending van de motiveringsplicht en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

3.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekers eveneens geschonden achten – legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De toelichting van verzoekers laat niet toe vast te stellen dat verweerder zijn beslissing niet op een zorgvuldige wijze zou hebben voorbereid of niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn besluit is gekomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

3.2.3. De Raad stelt vast dat de medische problemen van verzoeker reeds werden onderzocht door verweerder in het kader van eerder ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf en dat, in antwoord op deze aanvragen, in de beslissing van 2 maart 2012 werd geoordeeld dat de medische problematiek van verzoeker geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen adequate behandeling voorhanden is in het herkomstland. Het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen deze beslissing werd bij arrest met nummer 85 014 van 23 juli 2012 door de Raad verworpen, waarbij eveneens werd besloten dat een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk werd gemaakt. Verwijzend naar voorgaande bespreking, dient verder te worden opgemerkt dat geen elementen voorliggen dat verzoekers medische situatie sindsdien gewijzigd is.

Er moet ook geduïd worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in casu niet wordt aangetoond, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing een miskenning inhoudt van artikel 3 van het EVRM.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS